

[Kristen Amby.]

der eventuelt vil købe Maleriet eller Bogen, maa jeg indrømme, at jeg har efter Erfaringer for manges Vedkommende modsatte Anskuelser; tit er en Ting af overmaade megen Værdi for Kulturen, men af meget ringe Handelsværdi, og naar i et lille Land som Danmark en Forfatter, der kun kan faa sin Bog til at gaa i nogle faa Hundrede Eksemplarer, enten maa sulte eller maa bruge sit Liv til andet Arbejde, kan understøttes med en saa nødtørftig Understøttelse, saa han kan tjene Kulturen og derigennem ogsaa Fremskridtet og Livet, saa synes jeg, han maa have den Understøttelse.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Der har været gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 214, der gaar ud paa at forhøje visse Lønninger ved Rigshospitalet, men jeg forstaar, at de Indvendinger, der er rejst, nærmest er af formel Karakter, og at man er enig i, at Staten vanskeligt kan undgaa at forhøje sine Lønninger paa disse Steder, saa de ligger nogenlunde paa samme Niveau som Kommunens. Bekymringen for, at man i Begrundelsen for Ændringsforslaget skulde have fastsat en vis Normering af Lønnen, mener jeg er overflødig, for det, man har tilstræbt ved denne Begrundelse, er kun at sige det, som er saa selvfølgeligt, at de Portører og Medhjælpere, der bliver i længere Tid paa Hospitalet, maa have en forholdsvis højere Løn, jo længere Tid de bliver der. Det er et almindeligt Princip, man anvender overalt, at den Arbejdskraft, man har Brug for, belønner man højere, naar man har den samme Arbejdskraft i en længere Tid, hvor de paagældende bliver mere fortrolige og kendt med det Arbejde, de har med at gøre, og set under Hensyn til, at Arbejdstiden paa Rigshospitalet er længere end paa Kommunehospitalet, tror jeg, det er fuldkommen rimeligt og forsvarligt at gaa til den Lønforhøjelse, der her er Tale om. Det vil heller ikke være muligt at skaffe den Hjælp, der nødvendigvis skal skaffes, hvis vi ikke betaler en Løn paa Højde med den, der her er foreslaet.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlem Hr. Korsgaards Betragtninger med Hensyn til, hvad Smør og Margarine indeholder. Jeg skal kun sige,

at det her foreslaede har været et stærkt Krav fra mange Sider, ud fra forskellige Synspunkter; dels vil man øge Forbruget af Smør her i Landet af Hensyn til Landbruget, dels mener store Kredse, at Smør er sundere end Margarine. Det har været et stærkt Krav i store Dele af Befolkningen, at man ved offentlige Institutioner i højere Grad benytter Smør, end man hidtil har gjort, og det er af Imødekommenthed over for disse Synspunkter, at man paa Rigshospitalet gaar ind for at indføre Smør i større Udstrækning end tidligere. Dette medfører den øgede Udgift, der her er Tale om.

Spørgsmaalet om Understøttelse til Forfattere og om en lille Bevilling til en Sprogkongres har det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gjort nogle Bemærkninger om, og Retsforbundet har taget Afstand fra disse to Bevillinger, ikke helt fra Forfatterunderstøttelserne, kun for den Del, der er blevet til Raadighed ved Dødsfald, og som kun drejer sig om 6 000—7 000 Kr. Jeg maa sige om denne Indstilling med Hensyn til Forfatterne, at naar det Udvalg, som i sin Tid er blevet nedsat, og som repræsenterer mange forskellige Synspunkter, kommer med en saa godt som enstemmig Indstilling for alles Vedkommende, vilde jeg anse det for det rimeligste, at Folketinget rettede sig efter Indstillingen, fordi vi ikke enkeltvis kan afgøre, om den enkelte Forfatter fortjener at faa netop det Beløb, der er afsat; vi maa vise Hensyn til alle Sider og gaa ud fra, at de Folk, der har afgivet Indstillingen, har delt Sol og Vind nogenlunde lige, saa der er taget et rimeligt Hensyn til de forskellige Synspunkter, der raader i Befolkningen. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at mange af de Mennesker, det her drejer sig om, er Folk, der lever under uhyre beskedne Kaar, saa at en lille Forhøjelse paa de faa Hundrede Kroner for enkeltes Vedkommende er en kærkommen Hjælp. Jeg tror ogsaa, man kan sige, at det er et rimeligt Vederlag for det, disse Mennesker har ydet det danske Samfund.

Jeg tager det som en stor Anerkendelse af den Maade, hvorpaa vi igennem de frie Bevillinger lovgiver i Aar, at Retsforbundet, som ellers stiller sig meget kritisk over